

UKÁŽKY Z KNIHY

Jozef Briš je žiakom stavebného učilišťa v okresnom meste. Na jeho výzore aj intelektu sa podpísala dedinská eugenika založená na krížení agresívnych opilcov s umastenými lakomými predavačkami v obchode so zmiešaným tovarom.

Jozef Briš má problém. Volá sa Silvia, je študentkou maturitnej triedy a nedávno sa prisťahovala z dolniakov. Dolniaky sú mýtickým územím obklopujúcim hlavné mesto, kde po skončení učňovky a vojenskej služby pôjdu Jozef a jeho kamaráti stavať krivé múry a kde sú ulice plné kuriev. Tie za päťsto korún vyfajčia vtáka a za tisíc súložia takým spôsobom, že to do smrti bude stačiť na všetky reči v krčme.

Silvia je natoľko pekná, že sa Jozef doteraz neodvážil onanovať s jej predstavou. Onanoval už s kdekým. Vystriedal všetky predavačky, sekretárku starostu obce, osemnil každý štvorcový centimeter v pornočasopise staršieho brata, ba dokonca raz, opitý po piatich pivách a dvoch borovičkách, onanoval aj so sesternicou Milenou, novickou rádu Sestier Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.

Silvia je iná. Inakšia ako čokoľvek z Jozefovho života. Prsia má prinajmenej trojky. Každý z Jozefových kamarátov sa už pochválil, že ju prekotil. Znalecky privierali oči a Jozef si veľmi želal, aby to bola pravda. V tom prípade by mal možno šancu aj on. Ale Silvia je natoľko iná, že Jozef im po prvý raz neveril.

(str. 7, poviedka Nemesis)

O zlomok sekundy sa v efektnom šmyku do brány vrútila firemná Škoda Favorit. Neďaleko mužov auto urobilo riadené hodiny a v mohutnom oblaku prachu zastavilo niekoľko centimetrov od nich. Zo všetkých strán z neho stekala krv zmiešaná s prachom. Krvavé bolo aj predné okno. Usilovne ju po ňom rozmazávali stierače zapnuté na najvyšší výkon. Auto bolo otlčené, kapota vpredu preliačená. O zvyšky rozbitého ľavého reflektora sa zachytil kus bledej kože s dlhými svetlými vlasmi. Z posledných síl sa ich držala zelená mašľa. Spod kapoty vytŕčali zvyšky ruky s načerveno nalakovanými nechtami. Nápis Autoškola MODUL na boku auta bol doškriabaný a ledva čitateľný. Nad písmenom L bol do plechu ako mäčkeň vrazený umelý chrup.

(str. 121, poviedka Prvá jazda)

Na šiestom poschodí sa otvárajú dvere. Vychádza z nich nevysoký muž v teplákovvej súprave. Zastrkuje kľúč do zámky, otáča ním a potichučky zatvára. Zamyká na dva západy a privoláva výťah. Čaká, nepohnuto stojí čelom k výťahovým dverám a uprene na ne hľadí.

Do vchodu vchádza Emília Balogová. V oboch rukách drží plastové tašky s nákupom. Zastavuje sa pri poštových schránkach a tašky kladie opatrne na zem. Striasa si zo zeleného plášt'a dažďové kvapky a z vrecka na nohaviciach vyberá zväzok kľúčov. Odomyká poštovú schránku, vyberá z nej niekoľko reklamných prospektov a šek na združené inkaso. Neďaleko nej hučí výťah.

Na šiestom poschodí sa v kúpeľni zamknutého bytu trasie od bolesti a zimy žena. Je nahá. Kľučí vo vani spolovice naplnenej studenou vodou. Ruky má za chrptom a pripútané čiernym elektrickým káblom k vodovodnej batérii. Z batérie pomaly odkvapkáva voda.

Výťah zastavuje na prízemí. Cvaká západka.

(str. 269, poviedka Stodvanásť schodov)